

[Hartvig Frisch.]

sat den Ramme, at dels Garantien mod Tab ikke kunde gaa ud over Halvdelen af det Tab, der kunde være Tale om, og dels Laan ikke kunde gaa ud over Halvdelen af Laan, der blev givet fra anden Side. Jeg erindrer, at vi i det Udvalg, der for 2 Aar siden havde Sagen til Behandling, udfoldede forskellige Bestræbelser netop for at give Loven noget videre Rammer. Vi havde dengang ikke Held med os med Hensyn til Vilkaarene, som jeg her har nævnt. Derimod var der et eneste Punkt, hvor vi havde Held med os, idet der i Lovforslaget, som det oprindeligt var forelagt, udelukkende var Tale om Kreditter eller Garantier, der kunde gives til Banker eller Pengeinstitutter; der lykkedes det os i Rigsdagen at faa indsat de 4 Ord: „eller ad anden Vej“ ydes Virksomheden, som man finder ogsaa i det nuværende Forslag til den ændrede § 4, og dem satte vi ind ud fra den Betragtning, at det kunde være rimeligt, at man ogsaa ydede en Erhvervsvirksomhed Støtte, selv om de Pengemidler, der fra anden Side stillede til Raadighed, ikke netop kom fra Pengeinstitutter. Naar man ser paa Forløbet, som det hidtil har været, kan det jo ikke siges, at selve denne Bestemmelse, som vi fik sat ind, har haft nogen Betydning, men jeg glæder mig over, at Forslaget, som det nu er udformet, netop har givet videre Rammer med Hensyn til disse Muligheder. Man er ikke saa bundet af Bestemmelsen om Halvdelen som tidligere. Jeg forudser nemlig, at vi kan komme i den Situation, at der i høj Grad bliver Brug netop for denne Kreditfond, og saa synes jeg, det vil være betydningsfuldt, at den har noget videre Rammer, end den forrige Lov havde givet.

Der er en betydningsfuld Ændring i den samme § 4, idet det gamle Stk. 2 helt udgaar. Dette gamle Stk. 2 drejede sig om at yde Laan med indtil 5 Aars Løbetid eller foretage Indlaan i Banker eller Sparekasser i det Omfang, Fondens Formaal gjorde det betimeligt. Man har i det Forslag, der nu er forelagt, fuldkommen fjernet Bestemmelsen om Indlaan i Banker og Sparekasser. Det motiveres i Bemærkningerne til Lovforslaget med, at den nuværende Pengerigelighed i Banker og Sparekasser gør denne Bestemmelse overflødig. Jeg synes dog ikke, jeg vil tilbageholde den Bemærkning, at man egentlig kunde sige, at naar Lovforslaget foreslaas forlænget ud fra den Betragtning, at Situationen helt kan ændres, kunde det egentlig ogsaa være betimeligt at beholde Bestemmelsen i det gamle Stk. 2, for kan Forholdene helt

ændres, kunde det jo netop være, at der blev Brug for saadanne Indskud, som der i Øjeblikket ikke er Brug for. Jeg gør denne Bemærkning, for naar man ser Oversigten over, hvad der virkelig har været Brug for i den korte Tid, Loven har virket, viser det sig, at det var netop Indlaan i Banker og Sparekasser. Det er det, de 1,7 Mill. Kr. har været brugt til. Man kunde for saa vidt hævde, at forlænger vi Loven ud fra den Betragtning, at der kan blive god Brug for den, kunde der være en vis Mening i at sige, at saa lader vi ogsaa dette Stk. 2 staa, for selv om det i Øjeblikket ser ud som helt overflødig, kunde Situationen komme til at ligge saaledes, at vi netop havde Brug for dette Stykke. Men dette er en Bemærkning, som er fremkaldt af selve de Motiveringer, der er anført for Lovforslaget.

Jeg skal paa mit Partis Vegne give min Tilslutning til Lovforslaget, og jeg tænker, at det vil kunne gennemføres her i Rigsdagen uden Vanskelighed.

Jensen-Brobj: Det er jo rigtigt, at naar man ser paa, i hvilken Udstrækning Kreditfonden hidtil har været i Virksomhed, og ser paa den Pengerigelighed, der er i Banker og Sparekasser for Øjeblikket, er der ikke stærk Brug for denne Fond lige i Øjeblikket. Men naar den højtærede Minister nu beder om at faa Loven forlænget for 2 Aar, kan vi ogsaa fra vort Partis Side være medvirkende dertil, idet jeg tror, det er rigtigt, hvad den ærede socialdemokratiske Ordfører udtalte, at man ved ikke, hvad man kan komme ind i, og at der kan være Mulighed for, at vi kan komme ind i en Tid, hvor der i høj Grad bliver Brug for en Støtte som den, der kan gives fra denne Fond.

I det Lovforslag, vi har faaet forelagt, omskrives hele § 4. Det nye er, som den ærede socialdemokratiske Ordfører allerede har nævnt, det, at Fondens Bestyrelse i særlige Tilfælde kan overtage Garantien med mere end Halvdelen af det Beløb, Banker og Sparekasser yder som Laan, dog maa det være en Forudsætning — det sagde ogsaa den højtærede Finansminister i sin Forelæggelsestale —, at det laangivende Pengeinstitut selv maa bære en væsentlig Procentdel af Tabet.

Der er endvidere det nye, at man nu giver Bestyrelsen for Fonden Bemyndigelse til i særlige Tilfælde at yde Erhvervsvirksomheder direkte Laan, ogsaa direkte Laan, der overstiger Laan, der gives fra anden Side, og imod ringere Sikkerhed end den, man forlanger fra Pengeinstitut-